

ПРИБАВЛЕНІЯ ДО ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ. KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. ПЯТНИЦА 7-го Апрѣля.

Wilno. PIĄTEK 7-go Kwietnia

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣт р ѣ.	Состояніе атмосферы.
6 днѣ.	Утро.	28 дюй. 2,2 лин.	+	Ю Слабый.	Ясно.
	По полудни.	28 — 1,9 —	+	—	Ясно, потомъ облака.
	Вечеръ.	28 — 1,8 —	+	—	Ясно

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Правленію Государственной Коммисіи погашенія долговъ, сдѣлалось извѣстнымъ, что свидѣтельство, выданное изъ Виленской Провіантской Коммисіи 1-го Сентября 1807 г. за N. 7317, Кейдавскому Купцу Захаріашу Франку на принадлежность ему за поставку въ Іюль мѣсяцъ того года въ Кейдавскій магазинъ провіанта, двухъ тысячъ девяти сотъ восьмидесяти семи рублей пятидесяти копѣекъ серебромъ, оиъ Франкъ, за долгъ его, передалъ Ковенскому Обывателю Тобіашу Давидовичу, а сей поручилъ оное Ковенскому Обывателю Израилію Абельовичу Соловейчику; сей же по вѣрющему письму 4 Мая 1811 г. вручилъ оное Капитану Заксу, для полученія по оному дѣлѣ; но Заксъ отозвался, что оиъ о семъ свидѣтельствѣ во все непомнитъ и онаго у него не находится. — Правленіе Коммисіи, объявляетъ о семъ съ тѣмъ, что буде означенное свидѣтельство у кого окажется, тотъ представилъ бы въ Коммисію въ годовой срокъ, со дня послѣдняго припечатанія сего объявленія въ газетахъ; въ противномъ случаѣ, по минованіи сего срока, оное почитаться будетъ ничтожнымъ.

Старшій Директоръ Г. Яценковъ. (167)

1. Вилкомирская Городовая Ратуша, во избѣжаніе проволокъ времени въ приступленіи къ окончательному рѣшенію конкурсового дѣла объявленныя къ бывшимъ подрядчикамъ дороги Шоссе Елисею Никифорову, Федору Васильеву Ковалеву, да покойному Савельеву разными лицами претензіяхъ на 24.052 руб. 26 коп. ассигнац. и 18568 рублей 83 коп. сереб. по руководству 2447 ст. X Т. Зак. Гражд. изд. 1842 года по прилагаемой у сего имянной ведомости, вызываетъ при частыхъ къ оному сторонъ, для рукоприкладства къ составленной изъ означеннаго дѣла выпискѣ съ предварительнымъ, что по разуму. 2450 статьи тѣхже Законовъ, буде кто послѣ троекратнаго припечатанія настоящаго вызова въ Виленскомъ Вѣстникѣ и Ковенскихъ Губернскихъ Ведомостяхъ въ теченіи двухъ мѣсяцевъ самъ или повѣренный не явится, тотъ лишится по сему дѣлу рукоприкладства.

Списокъ лицамъ, кои вызываются Вилкомирскою Городовою Ратушею, для рукоприкладства къ дѣлу, о разныхъ претензіяхъ къ бывшимъ подрядчикамъ дороги Шоссе.

- N. Имя и прованіе вызывающихся лицъ, и ихъ мѣсто-жительства.
1. Бывшій Предводитель Дворянства Францъ Козакowski, Ковенскаго Уѣзда.
 2. Помѣщикъ Францъ Сыруцъ, Ковенскаго Уѣзда.
 3. Помѣщикъ Адамъ Вноровскій, Ковенскаго Уѣзда.
 4. Еврей Мовша Александровичъ, въ г. Ковнѣ.
 5. Помѣщикъ Витебской Губерніи Городецкаго Уѣзда Клекацкій, Витебской Губерніи.
 6. Крестьянинъ Иванъ Гарасимовичъ Колпесковъ, неизвѣстно.
 7. Крестьянинъ Андрей Мацюлевичъ и Францъ Щепановскій, Минской Губерніи.
 8. Помѣщикъ Адамъ Жагель, Вилкомирскаго Уѣзда.
 9. Помѣщикъ Игнатій Буйко, Вилкомирскаго Уѣзда.
 10. Помѣщикъ Стасевичъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
 11. Купчиха Еврейка Песса Пренская, г. Вильно.
 12. Еврейка Орелева Шимелевичева г. Вильно.
 13. Г-жа Княгина Гедройціова, Вилкомирскаго Уѣзда.
 14. Помѣщикъ Бронецъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
 15. Помѣщикъ Адамъ Копанскій Вилкомирскаго Уѣзда.
 16. Крестьянинъ Овантекой альтаріи Вилкомирскаго Уѣзда.

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. Zarząd Kommissyi Państwa Umorzenia długów został zawiadomiony, iż świadectwo wydane z Wileńskiej Prowiantskiej Kommissyi 1-go Września 1807 roku, za N. 7.317, Kiejdańskiemu kupcowi Zacharyaszowi Frankowi, na przypadającą mu należność za dostarczony w Lipcu tego roku do Kiejdańskiego magazynu prowiant, dwóch tysięcy dziewięćset ośmdziesiąciu siedmiu rubli, pięćdziesięciu kopiejek srebrem, tenże Frank za dług swój przelał na Obywatela Kowieńskiego Tobiasza Dawidowicza, który porучzył je także Kowieńskiemu Obywatelowi Izraelowi Abeliowiczowi Sołowiejczykowi; ten zaś, na mocy plenipotencyi 4-go Maja 1811 roku, wręczył je Kapitanowi Zaksonowi, dla otrzymania za niemi pieniądze; lecz Zakсъ oświadczył, iż on orzeczonymъ świadectwie nie zgola nie pamięta, i weale u siebie go nie ma. Przeto Zarząd Kommissyi, podaje to do powszechnej wiadomości z tѣmъ zastrzeżeniem, ażeby każdy, u kogo takowe świadectwo okaza się, przysłał je w ciągu roku do tѣj Kommissyi, licząc ten termin od daty ostatniego opublikowania niniejszego ogłoszenia w Gazetach; w przeciwnym zaś razie, po upłynieniu roku świadectwo to uznane będzie za żadne.

Starszy Dyrektor Jacenków. (167)

1. Wilkomirski Miejski Ratusz, dla uniknienia zwłoki czasu względem przystąpienia do ostatecznego zawyrokowania konkursowej sprawy w rzeczy objawionych do byłychъ podradczykówъ drogi Szosse Eliseja Nikiforowa, Teodora Wasiljewa Kowalewa, oraz zmarłego Saveljewa, przez różne osoby, pretensyi na 24,052 rub. 26 kop. assyg. i 18,568 rubli 83 kop. srebrem, na mocy 2447 art. X. T. Zb. Pr. Cyw. edycyi 1842 roku, wzywa podługъ załączającej sę tu isty uczestniczące w niej osoby, dla podpisania wywodu tѣj sprawy, z tѣmъ zastrzeżeniem, iż na mocy 2456 artykułu tychże Praw, jeżeli kto od daty trzeciego opublikowania niniejszego wezwania w Kuryerze Wileńskimъ i Kowieńskiej Gubernialnej Gazecie w ciągu dwóchъ miesięcy sam lub przez Plenipotentówъ nie jawi się, ten straci prawo do wysłuchania i podpisania tѣj sprawy.

Imienna lista osób, które Wilkomirski Miejski Ratusz wzywa dla wysłuchania i podpisania sprawy, w rzeczy przyznanychъ pretensyj do byłychъ podradczykówъ drogi Szosse.

- N. IMIĘ I NAZWISKO WZYWAJĄCYCH SІĘ OSÓB I MIEJSCE ICH ZAMIESZKANIA.
1. Marszałekъ Dworzanstwa Franciszekъ Kozakowski, w Kowieńskimъ Powiecie.
 2. Obywatel Franciszekъ Syruć w Kowieńskimъ Powiecie.
 3. Obywatel Adamъ Wnorowski w Kowieńskimъ Powiecie.
 4. Żyd Mowsha Александровичъ w M. Kownie.
 5. Obywatel Witebskiej Gubernii Horodeckiego Powiatu Klekacki w Witebskiej Gubernii.
 6. Włóścianinъ Janъ Harasimowiczъ Kolpесkowъ nie wiadomo.
 7. Włóścianinъ Andrzejъ Maciulewiczъ i Franciszekъ Szczepanowski, Mińskiej Gubernii.
 8. Obywatel Adamъ Żagiel w Wilkomirskimъ Powiecie.
 9. Obywatel Ignacyъ Bójko w Wilkomirskimъ Powiecie.
 10. Obywatel Stasiewiczъ w Wilkomirskimъ Powiecie.
 11. Kupcowa żydówka Pessa Pręńska w M. Wilnie.
 12. Żydówka Орелева Шимелевичева w M. Wilnie.
 13. Xiężna Giedrojciowa w Wilkomirskimъ Powiecie.
 14. Obywatel Broniecъ w Wilkomirskimъ Powiecie.
 15. Obywatel Adamъ Kopański w Wilkomirskimъ Powiecie.
 16. Włóścianinъ Owanekiejъ altaryi w Wilkomirskimъ Powiecie.

17. Помѣщикъ Антонъ Сесичій, Вилкомирскаго Уѣзда.
18. Помѣщикъ Викентій Копанскій Вилкомирскаго Уѣзда.
19. Помѣщикъ Петръ Гопенъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
20. Дворянинъ Сыревичъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
21. Каменщикъ Сергій Семеновъ неизвѣстно.
22. Станиславъ Рукуйжо Вилкомирскаго Уѣзда.
23. Купецъ Хаймъ Гильсбергъ, въ г. Свенцянахъ.
24. Купцы: Шлома Еейгисъ и Еліашъ Дабуесъ въ Свенцянахъ.
25. Степанъ Алексѣевъ, Россіенскаго Уѣзда.
26. Онуфрій Яковлевъ, Королевства Прусскаго.
27. Власъ и Леонъ Морозовы, Вилкомирскаго Уѣзда.
28. Сергій Житеря, Друйскаго Мѣщанинъ.
29. Мѣщанинъ Савелій Степановъ, Скемлянскаго Прихода.
30. Купецъ Александръ Поповъ, Г. Вильно.
31. Крестьянинъ Иванъ Драковъ, имѣнія Куркло. Ратманъ М. Давидсонъ. Ратманъ Маціѣвскій. Секретарь Гоздовскій. (16.)

1. Виленская Палата Государственныхъ Имуществъ сямъ объявляетъ, что въ оной 10 и 14 числа Мая мѣсяца сего года будутъ производиться торги, на перестройку состоящаго Троцкаго Уѣзда въ мѣстечкѣ Меречъ каменнаго дома подъ помѣщеніе таможня, на взятія которой прежде назначенныя торги несостоялись. Почему желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, благоволятъ явиться въ Палату съ благоважными залогами, гдѣ будутъ предъявлены, конадція планъ и смѣта.— 28 Марта 1844 года.

За Совѣтника Дѣлопроизводитель А. Довгердъ
За Дѣлопроизводителя Зенкевигъ. (183)

1. Виленскій Уѣздный Судъ сямъ объявляетъ, чтобы законные наследники умершей безъ духовнаго завѣщанія Уитеръ Офицерши Анны Нормоновой явились въ сей Судъ отъ послѣдняго сего припечатанія въ теченіи шести мѣсяцевъ съ формальными доказательствами для полученія наследства.— 31 Марта 1844 года.

Засѣдатель Дроздовигъ.
Засѣдатель отъ Короны Новицкій.
Секретарь Щенсновигъ (179)

1. Виленскій Старшій Полицейстеръ объявляетъ, о выѣздѣ за границу Виленскаго 1-й гильдіи купца, Александра Геймана, дочери Виленскаго купца Евы Шмуїловны Клячковны и Прусскаго подданнаго Фридриха Александра Бема.

Виленскій Старшій Полицейстеръ, состоящій по Кавалеріи Майоръ Юковскій. (180)

1. 1844 года Февраля 18 дня, по Указу Его Императорскаго Величества въ Вилейскомъ Уѣздномъ Судѣ слушала: прошеніе Помѣщицы Вилейскаго Уѣзда Констанціи дочери Фелиціана Карницкаго Дружицкой, коимъ изъясняетъ: Отецъ просительницы Фелиціанъ Игнатіевъ Карницкій, получивъ изъ Эксдивизіи имѣнія Холхлы въ Вилейскомъ Уѣздѣ состоящаго, земельный участокъ составляющійся изъ фольварка тогожъ прозванія, съ 79 крестьянскими мужеска пола душами, пахатной и сѣнокосной землею, а также лѣсу, и таковой участокъ силою Эксдивизорскаго рѣшенія въ 29 день Іюня 1830 года состоявшагося, принявъ въ свое владѣніе и найдя на ономъ разныя долги, которыхъ не находясь въ состояніи самъ удовлетворить обязалъ просительницу къ погашенію таковыхъ долговъ, выдавая ей на таковой предметъ изрекательный документъ или купчую 15 Марта 1832 года численный а 21 тогожъ теченія въ Мавской Гражданской Палатѣ совершенный, каковымъ документомъ обязалъ просительницу удовлетворить свои долги разнымъ лицамъ 3000 р. серебромъ и кромѣ того, брату ея Игнатію Карницкому назначенныхъ выше сказанныхъ документомъ 3000 р. серебромъ, а зато взрѣкаясь вотчинничества сказаннаго участка для просительницы, оставилъ только для себя дожитное онаго владѣніе, необременяя онаго никакими долгами съ предостереженіемъ, что просительница, не прежде завладѣть можетъ означеннымъ участкомъ, какъ по окончаніи жизни его, между тѣмъ, дозволялъ тотъ часъ принять во владѣніе пропинаціонный доходъ съ корчемъ и мельницъ въ мѣстечкѣ Холхлѣ и Березинѣ, а также лѣсъ состоящій въ спорѣ съ Помѣщикомъ Графомъ Тыщкѣвичемъ, предостерегая, чтобы просительница согласно рѣшенію Эксдивизорскаго Суда, еще 1788 года

17. Obywatel Antoni Siesicki w Wilkomirskim Powiecie.
18. Obywatel Wincenty Kopański w Wilkomirskim Powiecie.
19. Obywatel Piotr Hopen w Wilkomirskim Powiecie.
20. Dworzanin Syrewicz w Wilkomirskim Powiecie.
21. Brukarz Sergiej Siemenew niewiadomo.
22. Stanisław Rukujžo w Wilkomirskim Powiecie.
23. Kupiec Chaim Hilsberg w M. Świącianach.
24. Kupey: Szloma Eejgis i Elias Dabues w M Świącianach.
25. Stefan Aleksiejew w Powiecie Rossieńskim.
26. Onufry Jakowlew w Królestwie Pruskiem.
27. Włas i Leon Morozowy w Wilkomirskim Powiecie.
28. Sergiej Żytera Drujski mieszczanin.
29. Mieszczanin Sawelij Stiepanów Skiemiańskiój Parafii.
30. Kupiec Alexander Popow w M. Wilnie.
31. Włóścianin Jan Drakow w majątku Kurkle. Ratman M. Dawidson. Ratman Macijewski. Sekretarz Hozdowski. (168)

1. Wilńska Izba Dóbr Skarbowych niniejszém ogłasza, że w niej dnia 10 i 14 Maja ter. roku, będą się odbywały targi, na przebudowanie położonego w Trockim Powiecie w miasteczku Mereczu Skarbowego murowanego domu na lokal tamożni, dla wzięcia którego odbyte uprzednio targi pozostały bez skutku; przeto zyczący uczestniczyć w tych targach zechcą przybyć do téj Izby z dostatecznymi ewikcyami, gdzie będą okazane warunki, plan i smieta. Dnia 28 Marca 1844 roku.

Za Sowietnika, Sekretarz A. Dowgierd.
Za Sekretarza J. Ziankiwicz. (183)

1. Wileński Sąd Powiatowy niniejszém ogłasza, ażeby prawni sukcesorowie zmarłej bez testamentowego rozporządzenia Podoficerki Anny Narmonowej; przybyli do tego Sądu w ciągu półrocznego terminu, licząc od daty ostatniego wydrukowania tego ogłoszenia, z prawnymi dowodami dla otrzymania spadku.— Dnia 31-go Marca 1844 roku.

Assessor Drodzowicz.
Assessor od Korony Nowicki.
Sekretarz Szczesnowicz. (179)

1. Wileński Starszy Polimejster ogłasza, o wyjeździe za granicę syna Wileńskiego kupca 1-ej gildy, Alexandra Hejmana, córki Wileńskiego Kupca Ewy Szmójlówny Kłaczkówny i Pruskiego poddanego Fryderyka Alexandra Bema.

Wileński Starszy Polimejster, liczący się w Kawaleryi Major Jakowski. (180)

1. Dnia 18 go Lutego 1841 roku, Wedle Uказу Jego Cesarskiej Mości, w Wilejskim Sądzie Powiatowym słuchano: prosby Obywatelki Wilejskiego Powiatu Konstancyi z Karniekiej Drużkiickiej, w której wyrażono: Ojciec proszącej, Felicyan syn Ignacego Karnieki, otrzymawszy z Exdywizorskiego majątku Chołchiny, w Wilejskim Powiecie położonego, ziemną schedę, składającą się z folwarku tegoż imienia z 79-eiu włóścianami pleci męzkiej, z gruntów, sianożęci i lasu, i takową na mocy wyroku Exdywizorskiego Sądu, zapadłego w dniu 29 Czerwca 1830 roku, wzięwszy w swoje władanie, i znalazłszy ją obciążoną różnemi długami, których sam zaspokoić nieczując się byż w stanie, zobowiązał proszącą, ażeby wypłaciła takowe długі, w jakowym celu, wydał jęj prawo zrzeczne czyli akt wieczysty dnia 15-go Marca 1832 roku datowany, a dnia 21-go tegoż miesiąca i roku w Mińskiej Izbie Cywilnej zaaktykowany; jakowym dokumentem zobowiązał proszącą wypłacić swoje długі różnym osobom należne, w ilości 3000 rubli srebrem, i nadto jęj bratu Ignacemu Karniekiemu naznaczonych wyżej wymienionym dokumentem także 3000 rubli srebrem, a za to zrzekając się dziedzietwa rzeczonęj schedy na rzecz proszącej, zatawił tylko przy sobie dożywotnie prawo posiadania jęj, nieobciążając ją wcale żadnemi długami, z tém jeszcze zastrzeżeniem, iż prosząca nie piéjwiéj może wejść w posiadanie pomienionęj schedy, aż ehyba po jęgo śmierci; tymczasem pozwolił wraz wziąć w swój zarząd propinacyjny dochód z karczemu i młynów w miasteczku Chołchynie i Berезynie, a także las, będący w sporze z Obywatelem Hrabią Tyszkiewiczem, zobowiązując, ażeby prosząca, stosownie do wyroku Exdywizorskiego Sądu jeszcze w 1788 roku w majątku Chołchynie zapadłego, dochód z karczemu wpływający wypłacała eo rok kredytorom Osmolskim po

въ вѣнѣи Холхѣ состоящагося доходъ съ корчемъ въ пользу кредиторѣй Осмольскихъ по 22 р. 50 к. серебромъ ежегодно уплачивала или соотвѣтственно сему обезпеченный на сказанныхъ корчемныхъ доходахъ капиталъ тѣмъ же Осмольскимъ унаследовала, обезпечивъ при томъ, что сказаннаго изрѣкательнаго документа ни онъ самъ, ниже кто другой подъ никакимъ предлогомъ нарушать и перемѣнять не будетъ властью и силою онаго отца просительницы въ 19 день Апрѣля 1834 года дозволялъ учинить законный на имя ея въ вѣдѣннѣи учиненнаго уступленнаго участка, основываясь просительница на упомянутомъ изрѣкательномъ документѣ въ Минской Гражданской Палатѣ совершенномъ и учиненною интронисією укрепленнымъ, никѣмъ никогда не оспариваемымъ, и свидѣтельствомъ роднаго брата ея Игнатіемъ Каряцкимъ утвержденнымъ исполняя во всей точности благотворительную волю отца своего съ чувствительною благодарностью; во вторыхъ уплатила наследниковъ Сумицкихъ 2000 руб. Евреямъ М. Городка 260 р. и родному брату Игнатію Каряцкому 300 р. о чемъ пмъ же 17 Іюня 1840 года выданная квитанція удостовѣряетъ, не менѣе изъ пронаціональныхъ доходовъ ежегодно кредиторѣй Осмольскихъ удовлетворила, при томъ отецъ просительницы означеннымъ документомъ оставилъ для себя доживленно свои четыре крестьянскіе души, которые всѣ померли, то особымъ документомъ 19 Іюня 1840 года выданнымъ и одновременно завѣрилъ, что законныя четыре души яко умершіе никакой претензіи къ просительницѣ имѣть не можетъ, такимъ способомъ когда просительница во всѣхъ частяхъ исполнила описанныя изрѣкательнымъ документомъ кондаціи, и какъ съ 1832 года то есть со времени состоянія того же документа по настоящее число въ протеченіи двѣнадцати лѣтъ отецъ просительницы названныхъ Документомъ кондаціи, дабы онъ въ чѣмъ либо не исполнялся вѣдѣи не жаловался, но на противъ, тотъ же документъ самою земскою дѣятельною давностью утвердился: не извѣстно затѣмъ изъ какихъ поводовъ отецъ просительницы учиненно предъ Минскимъ Уѣзднымъ Судомъ и въ Вилейскомъ Вѣстникѣ въ №15 помѣщенною протестацією рѣшился оспаривать не однократно упомянутый изрѣкательный документъ извѣщая въ оной, что участокъ означеннымъ документомъ переступленный просительнице вознамѣтрался отдать сыну своему а брату ея Игнатію Каряцкому и ему выдать въ томъ документѣ, каковое дѣйствіе отца просительницы не иначе какъ по подстреканію постороннихъ лицъ предпринятое; учиненнаго уже для просительницы изрѣкательнаго документа или купчей во всей точности его исполненной нарушить не можетъ, ибо и сему Высочайшій Законъ въ Стат. 2232 и 2241 Тома X. изданный строго запрещаетъ, просительница затѣмъ о удержаніи въ силѣ и дѣйствіи давнаго себѣ изрѣкательнаго Документа защиты Судебныхъ мѣстъ, а напротивъ объ участженіи тѣхъ сѣлокъ ежели какіе по выможеніи отцемъ учинены, просить будетъ и начесть установленнымъ порядкомъ дѣло а тѣмъ самымъ заявлять самовольно въ владѣніе фундаша отданнаго просительницѣ никому не дозволять, и о семъ настоящею протестацію всѣхъ интересовныхъ уведомляя, просить настоящее прошеніе съ протестаціею вписавъ въ книги, оное вѣсти въ Вилейскій Вѣстникъ, и притомъ ежелибъ отецъ просительницы представилъ какого бы не было рода и названія документъ для сына своего Игнатія Каряцкаго или кого другого въ противность перваго изрѣкательнаго документа, и по оному желалъ учинить ввѣдѣи такового къ совершенію непринимать и дѣлать ввѣдѣи воспрестать, о чемъ послать Земскому Суду Указъ и во всемъ томъ учинить просительницѣ законное удовлетвореніе.—
Приказали: съ прописаніемъ протестаціи извѣстной въ настоящемъ прошеніи въ записать протоколъ, коего одну копію выдать просительницѣ Г. Дружбицкой а другую для припечатанія въ Вилейскомъ Вѣстникѣ препроводить въ Редакцію того же Вѣстника со слѣдующими деньгами по изысканіи таковыхъ съ просительницы, за симъ прошеніе приобщить къ числу явочныхъ и имѣть въ виду, наслучай послѣдовать могущей, по этому предмету переписки и отомъ для вѣдомства послать Указъ Вилейскому Земскому Суду.

Судья Бѣико.

Засѣдатель Керсновскій.

Свѣрзалъ Канцеляристъ Юшкевичъ.

(124)

3. Минской Губерніи Новогрудскій Уѣздный Судъ, симъ объявляетъ наследниковъ покойнаго Якова Русецкаго, а именно: Валеріана и Игнатія Русецкихъ, Антониву Вейштердову, Катерину Ду-

22 rubli 50 kop. srebrem, albo tymże Osmońskim wypłaciła kapitał na tych karczmach zabezpieczony, zastrzegłszy przy tém, iż pomienionego prawa rzecznego ani on sam, ani też ktokolwiek bądź inny, pod żadnym pozorem naruszyć i odmienić nie jest mocen; na czém fundując się, ojciec proszącej w dniu 19-m Kwietnia 1834 roku dozwolił skutecznie prawem przepisane na jej imię wprowadzenie się do dziedzictwa ustapionej tym sposobem schedy. Prosząca zasadzając się na rzeczonym wyżej rzeczonym dokumencie, w Mińskiej Izbie Cywilnej zawionym, ucyzioną intromissją wzmocnioną, przez nikogo nigdy niezaprzeczoną, i poświadczeniem rodzonego jej brata Ignacego Karnickiego stwierdzonym, spełniając oraz z całą akuratnością i najczulszą wdzięcznością czciogodną wolę ojca swojego: wypłaciła successorom Sumickim 2,000 rubli srebrem, żydom M. Grodka 260 i rodzonemu bratu Ignacemu Karnickiemu 3 000 rubli srebrem, o czém wydane przez nich w dniu 17-m Czerwca 1840 roku Kwietnocy przykonywają; nie mniej też z propinacyjnych dochodów co rok zaspokajała kredytorów Osmońskich. Przy tém ojciec proszącej, na mocy pomienionego dokumentu zostawił dla siebie dożywotnie cztery duszy włościańskie, które następnie pomarli, z jakowej przyczyny osobnym dokumentem w dniu 19-m Czerwca 1840 roku sporządzonym i wydanym zapewniono, iż za pomienione cztery dusze, jako zmarłe, żadna pretensya do proszącej rozszoną być nie może. Tak więc, gdy prosząca we wszystkich szczegółach wypełniła opisane rzeczonym dokumentem warunki, i gdy od roku 1832, to jest od czasu nastania tego dokumentu do tychezas, w ciągu dwunastu lat, ojciec proszącej nie zanosil nigdzie zażalenia, ażeby warunki takowego rzeczowego dokumentu były w czémkolwiek nie spełnione, i owszem gdy jeszcze rzeczony nie raz dokument samą ziemską dziesięcioletnią dawnością został utwierdzony: nie wiadomo z jakich powodów, ojciec proszącej zaniesioną przed Miński Sąd Powiatowy i w 15 numerze Kurjera Wileńskiego zamieszczoną protestacją, zaprzecza dopiero ów dokument rzeczony, wymieniając w niej, że schedę pomienioną dokumentem na proszącą przelaną, postanowił oddać swemu synowi a jej bratu Ignacemu Karnickiemu, i jemu w tym celu wydać dokument. Takowy postępek ojca proszącej, biorący zapewne początek swój w namowie i poduszczeniu osób postronnych, wydanego już na rzecz tejże proszącej rzeczowego dokumentu czyli aktu wieczystego, w całej swojej rozciągłości wypełnionego, naruszyć w żaden sposób nie może, gdyż tego najsurowiej zabrania Prawo w 2,232 i 2241 artykułach X. Tomu Zbioru Praw Cywilnych zawarte. Zatem prosząca zapowiada, iż o zachowanie w mocy i skutkach danego jej rzeczowego dokumentu przez obronę władz Sądowych, i przeciwnie o unieważnienie wszelkich tranzaktów, jeżeli jakie na ojeu zostały wymożone, będzie prosić, i rozpocznie w tym celu prawnym porządkiem sprawę; a tѣm samѣm zająć samowolnie we władanie funduszu proszącej oddanego, nikomu nie dozwoli, o czѣm niniejszą protestacją wszystkie interessowane strony zawiadamiając, prosi, ażeby tę prośbę wespół z protestacją wpisawszy do ksiąg, zamieścić ją w Kurjerze Wileńskim, i jeżeliby ojciec proszącej przedstawił jakiegobądźkolwiek rodzaju i imienia dokument na rzecz swojego syna Ignacego Karnickiego, lub kogokolwiek innego, w brew pierwszego rzeczowego dokumentu, i na mocy tego chciał uczynić wprowadzenie się, takowego do akt nie przyjmować i wprowadzania się zakazać, o czѣm posłać Ziemięskiemu Sądowi Ukaz, i we wszystkim wyżej wymienionem uczynić proszącą prawnie zadośćuczynienie. **R o z k a z a n o:** Protestację, wyrażoną w niniejszej prośbie, wpisać do protokołu, którego jedną kopię wydać proszącą, drugą zaś dla wydrukowania w Kurjerze Wileńskim, przesłać do do Redakeji tej Gazety, z wypłaconiem przypadającej za to wydrukowanie należności, po uzyskaniu takowej od Proszącej; poczem prośbę tę przylączyć do listy zajawionych, i mieć ją na uwadze w razie mogącej wyniknąć w tym przedmiocie potrzeby, i o tѣm dla wiadomości, posłać Ukaz do Wilejskiego Sądu Ziemięskiego.

Sędzia Bójko.

Assessor Kiernowski.

Zgadzał Kancelarzysta Juszkiewicz.

(124)

3. Mińskiej Gubernii Nowogrudzki Sąd Powiatowy niniejszѣm wzywa sukcesorów zmarłego Jakóba Rusieckiego, a mianowicie: Waleryana i Ignacego Rusieckich, Antoninę Wejszterdowę, Katarzynę

скую, или наследниковъ ея Фелиціану Свидерскую и Викторію Рамкевичевую, а также двѣцу Людовигу Русецкую, явиться самимъ лично, или прислать повѣреныхъ въ сей Судъ, для представленія объясненій и документовъ, съ вадлежащими переводами по дѣлу исковому, производящемуся въ семь Судъ съ Дворянами Томою и Францишкою Кониковскими и прочими участвовавшими въ семь дѣлъ лицами, и что для таковой явки назначивъ срокъ находящимся внутри Россіи шестимѣсячный, а тѣмъ которые пребываютъ за границею, одногодичный; считая сіи сроки съ перваго припечатанія сего объявленія въ послѣднихъ вѣдомостяхъ; за пропусченіемъ же таковыхъ неявившихся, лишены будутъ права къ дачѣ возраженія. — 1844 года Марта 1 дня.

Уѣздный Судья *Тупальскій*.

(140)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

ПОДПИСКА.

1. Поощренный многочисленными адрессами лицъ, изъявившихъ желаніе приобрести сочиненіе на польскомъ языкѣ „*Историческій путь въ Небо*“, выивъ предлагаю денежную подписку на оное. Почему и приглашаю всѣхъ подписавшихся на это изданіе, какъ равно и всю Почтеннѣйшую Публику, дабы заблаговременно и не позже первыхъ чиселъ Мая мѣсяца, благоволили приелать на имя мое или ГГ. Собирателей опредѣленные деньги (1 руб. сер.) — При чемъ каждому будетъ выданъ билетъ, по предъявленіи коего, сочиненіе послѣ изданія будетъ вручено; всякая оторожка или неустойкость со стороны ГГ. Подписчиковъ, замедлитъ изданіе сочиненія и ожиданіе публики. — Жительство мое въ Вильнѣ въ домѣ Марціановской на Полицейскомъ переулкѣ.

Ф. Гаусманъ. (170)

1. Въ саду, принадлежащемъ Коллежскому Совѣтнику Вашкевичу, на Бакштѣ, продаются Англійскій Крыжевникъ и Голландскія Смородина, самыхъ лучшахъ сортовъ. (185)

1. Виленскій купецъ Н. Брауде симъ увѣдомляетъ: что бывшій вексель на 150 руб. сер. писанный рукою переводчика Авербаха 30 или 31 Августа 1843 года, и выдаваемый на имя предъавителя Юхелемъ Лосіовичемъ Юхельсономъ неизвѣстно гдѣ утраченъ; и за симъ просить, чтобы этотъ вексель (по которому уже платежъ послѣдовалъ) небылъ принимаемъ нигдѣ къ явкѣ, и никакого взыскація по оному не производить.

Печат. дозв. Вилен. Старшій Полиц. Маіоръ *Юковскій*. (189)

2. Управление имѣній и дѣлъ Его Сіятельства Князя Людвигъ Витгенштейна, симъ объявляетъ, что отдаются въ 12-ти лѣтнее арендовное содержаніе, отъ 24 Іюня сего года, слѣдующія имѣнія:

I. Виленской Губерніи, Ошмянскаго Уѣзда, Галибокы, въ коихъ по послѣдней ревизіи, мужеска пола крестьянъ 811.

II. Мясковской Губерніи, Новогродскаго Уѣзда:

1. *Имѣніе Корелицкое*, въ коихъ по послѣдней ревизіи Мужескаго пола крестьянъ 1432, состоящее: изъ мѣстечка Кореличъ и фольварковъ: Кореличе, Людвиговъ, Пржецевиче и Михалинъ, а также Сахарнаго завода.

2. *Березовецъ* фольварокъ, въ коемъ по послѣдней ревизіи мужеска пола крестьянъ 707.

3. *Замірже и Пясегна* фольварки отъ Графства Мирскаго, въ коихъ крестьянъ 1055 душъ, а также отдѣленная отъ Зялуча деревня Березна съ 203 душами, и особая часть селенія перетокъ качества Ординацкаго.

б) Мозырскаго Уѣзда:

1. *Ленинъ* фольварокъ съ мѣстечкомъ сего же имѣнія, крестьянъ мужеска пола 403.

2. *Ситница* фольварокъ отъ Лахвы, душъ муж. пола 430.

3. *Юржевиче* фольварокъ, душъ м. п. 120.

4. *Любостронъ* или Грабовъ, душъ м. п. 219.

с) Бобруйскаго Уѣзда:

1. *Дорошквиче* фольварокъ, мужеска пола кр. 104.

2. *Уржецкий Стекланный Заводъ* съ селеніями.

III. Вольяскаго Губ. рніи:

а) Луцкаго Уѣзда:

1. *Чуманскій Ключъ* отъ Олыцкаго Княжества, качества Ордынацкаго, въ коемъ мужеска пола крестьянъ 576.

б) Дубенскаго Уѣзда.

2. *Длугошіе*, вотчинная ферма Князя Витгенштейна, муж. пола кр. 494.

Оближайшихъ подробностяхъ относительно сихъ имѣній, можно во всякое время узнать въ Управленіи Несвижскомъ. 4-го Марта 1844 года. (136)

Длускѣ или ея successorовъ, Felicyannę Swiderskę і Wiktoryę Rymkiewiczowę, oraz w panienskim stanie będącą Ludwikę Rusieckę, ażeby przybyli osobiście lub przysłali swych pełnomocników do tego Sądu, dla złożenia objaśnień i dokumentów, z należytymi translacyami, w rzeczy iskowej sprawy, przewodzącej się w tym Sądzie z Dworzanami Tomaszem і Franciszką Konikowskimi, і innymi uczestniczącymi w tej sprawie osobami, dla jakowego jawienia się, nazna czony został termin, dla znajdujących się w Rosyi półroczny, za granicą jednoroczny, licząc takowy termin od daty pierwszego ogłoszenia niniejszego wezwania w późniejszych Gazetach; w razie nie jawienia się kogokolwiek bądź z uczestniczących, takowi utracą prawo do czynienia zarzutów. — 1 dnia 1 Marca 1844 roku.

Powiatowy Sędzia *Tupałski*.

(140)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

PRENUMERATA.

Zachęcony licznie przysłanemi adresсами Osób chcących nabyć Dzieło: *drogę historyczną do Nieba*, na tę przed innemi ogłaszam Prenumeratę. Wzywam przeto WW. Subskryptorów na toż Dzieło, jako і całą Szanowną Publiczność, aby wcześniej, najdalej do pierwszych dni Maja raczyli złożyć na ręce moje lub Kolektorów oznaczoną przedpłatę rubla sr. 1 — Na pewność udzielony będzie każdemu *Bilet*, za okazaniem którego Dzieło po wyjściu wręczonem zostanie; zwłoka przeto lub zawód ze strony WW. Subskryptorów, opóźni wydanie Dzieła і oczekiwanie Publiczności. Mieszkanie moje w Wilnie w domu Marcinowskiej na Poliejskim zaułku.

F. Hausman.

(170)

1. W ogrodzie należącym do Radzcy Kollegialnego Waszkiewicza na Bakszczie, znajduje się do zbycia w najlepszym gatunku Agrest, zwany Angielskim, і Porzeczki bollenderskie. (185)

1. Kupiec Wileński N. Braude nwiadamia, iż wexel będący u niego na 150 rub. sr., pisany ręką Translatora Awerbacha і wydany 30 czyli 31 Augusta 1843 r. ukazielowi p. Jochela Josielowicza Jochelzonowi niewiadomo gdzie utracony został; więc uprasza, ażeby takowy wexel (za którym już opłata nastąpiła) nigdzie do jawki przyjętym nie był і żadnego uzyskania po onemu bez wiedzy mojej nieczynić.

Drukow pozw. Starszy Wil. Polic. major *Jukawski*. (189)

2. Zarząd dóbr і interesów JO. Xiecia Ludwika Wittgenstein ogłasza, że są do zadzierżawienia na lat dwanaście od 24 Czerwca teraźniejszego roku dobra następane:

I. W Gubernii Wileńskiej, w Powiecie Oszmiańskim *Naliboki*, w których dusz męzkich według ostatniej rewizji 811.

II. W Gubernii Mińskiej, w Powiecie Nowogródzkim:

1. *Dobra Korelickie*, w których dusz męzkich według ostatniej rewizji 1432 składające się z miasteczka Korelicz, oraz folwarków: Korelicze, Ludwików, Przecieniewicze і Michalin, oraz fabryki cukru

2. *Berezowiec* folwark, w którym dusz męzkich po ostatniej rewizji 707

3. *Zamірze і Piasieczna*, folwarki od Hrabstwa Mirskiego, w których dusz 1055, oraz odłączona od folwarku Załuczа wieś Bereźna dusz 203, а udzielnie część wsi Peretok natury Ordynaцkiej.

б) W Powiecie Mозырским:

1. *Lenin*, folwark z miasteczkiem tegoż nazwiska, dusz męz. 403.

2. *Sitnica* folwark od Łachwy, dusz m. 430.

3. *Jurkiewiczze* folwark, dusz m. 120.

4. *Lubostronъ* czyli *Hrabów*, dusz m. 219.

с) W Powiecie Бобруйским:

1. *Doroszkiewiczze* folwark, w którym dusz m. 104.

2. *Urzecka* huta szklanna ze wsiami.

III. W Gubernii Wołyńskiej:

а) W Powiecie Луцким:

1. *Klucz Cumanъ*, od Xiestwa Olyckiego, natury Ordynaцkiej, w którym dusz m. 576.

б) W Powiecie Dubieńskim:

2. *Długoszyje*, folwark dziedziczny JO. Xiecia Wittgenstein, dusz m. 494.

Blіszą informacją o tych dobrach w każdym czasie można powziąć w Biurze Zarządu w Nieświeżu. 4 Marca 1844. (136)